

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the **Morning Star** to:-
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukoddai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q/J/29/News/85

Established: 1948 Christian Weekly : Published Every Friday
Vol. 145 JAFFNA Evelyn Rutnam Inst. 85 No. 30 & 31
RIGHTEOUSNESS University Lane
Jaffna Tinnevely
TO ANY PEOPLE

Subscription 327
Inland: Rs. 300 per year.
FOR ADVERTISEMENTS
Apply to:
The Manager
'Morning Star', Vaddukoddai.

Honour for a Sri Lankan in U.S.

Kamala, wife of Rev. D. F. Dharmapalan formerly of the Methodist Church in Sri Lanka and presently a Methodist Minister in Keene USA, has received a signal honour in having been selected by the Methodist Church in U.S., as one of its delegates to the UNO sponsored Conference in Kenya on Women's Rights.

She is an old girl of Girls' High School Kandy, where she also taught Science for many years before going to US.

R. G. Church, Jaffna

Sacerdotal Golden Jubilee

A Joint Jubilee Mass will be offered tomorrow (10-8-85) at St. Joseph's Chapel, Colombogam at 6.45 a.m. on the occasion of the Golden Jubilee of his ordination to the priesthood of Fr. G. T. Balasundaram (brother of the late Mr. G. G. Ponnambalam Q.C. and brother-in-law of the late Mr. Spencer Rajaratnam).

Associated with the Bishop of Jaffna, Rt. Rev. (Dr.) B. Deogupillai at the Mass will be the Bishop of Trincomalee - Batticaloa, the Rt. Rev. (Dr.) Kingsley Swampillai and the Bishop of Mannar, the Rt. Rev. (Dr.) Thomas Sounderayagam.

Father Balasundaram who hailed from a Hindu family in Alway, Vadamardachy was baptised in February 1928 in the same Chapel where he celebrates his Golden Jubilee.

He was ordained priest on 10-8-35 at St. Mary's Cathedral, Jaffna.

A Baptist Missionary and the English Sinhala Dictionary

A Baptist Missionary of Victorian England, Rev. Charles Carter is credited with the first publication in 1891 of the English-Sinhala Dictionary—a work which the author took four years to complete while he was stationed as a priest at Kadugannawa.

Miss Carter, a descendant of Rev. Charles Carter has been located by a former teacher of western classics at Royal College, Mr. E. F. C. Perera as living in a suburb of Auckland, in New Zealand.

A copy of the valuable tome of the Rev. Carter was hunted out by the Secretary to the Ministry of Plan Implementation at the request of Mr. Perera and sent to the Sri Lanka's Ambassador in Canberra for a ceremonial presentation.

The presentation was made recently to Miss. Carter by Sri Lanka's Honorary Consul in Auckland at a tea party given in Miss. Carter's honour.

Navajeevanam News

Mr. N. S. Jeevajothe, was selected by the Sri Lanka Council for K. N. H. (Germany) to follow a one and a half years course in Wardenship at the Training Centre for Wardens at Bangalore, under a scholarship offered by the K. N. H. Mr. Jeevajothe returned to Navajeevanam on the 30th April and was inducted as Warden of the Senior Boys' Hostel on the 1st of May at the Thanksgiving Service held on the 26th Anniversary of Navajeevanam. The Service was conducted by Rev. A. V. Jesuthasan of the J. D. C. S. I.

Mr. A. K. Selvanayagam, was successful in gaining admission to follow an eight months course in Theology at the Study Centre, Maruthanadam. He will no doubt be an asset to Navajeevanam, particularly in religious work when he returns on completion of the course.

A Confirmation Service was held on Sunday, the 21st July at the Holy Carpenter Church, at 6-30 a.m. Twentyone boys, all residing at Navajeevanam and most of them students, who have been at Navajeevanam for a considerable period, were confirmed as full members of the Jaffna Diocese of the Church of South India by The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar assisted by Rev. Jayanesan. There was a fellowship breakfast after the Service at which all those present participated.

Uduvil Church

Service of Thanksgiving

A Service of Thanksgiving for Mr. Anton Suthenthirakumar Kantharatnam (who died under tragic circumstances on 11-7-85) was held at the Uduvil Church on Saturday, 10th August, 1985 at 4 p.m.

Rev. D. C. Ratnasingham, Presbyter of the Uduvil Church led the Service. Sevak Rev. Sam Alfred preached the Sermon and Rev. G. A. Winslow paid the tribute.

Rajitha Kantharatnam daughter of the late Mr. A. S. Kantharatnam declaimed the 23rd Psalm and Mrs. T. Niles of the staff of Uduvil Girls' College sang a special anthem. Rev. D. C. Ratnasingham offered the Litany of Thanksgiving and Remembrance.

The Service concluded with the hymn "Lead Kindly Light and the encircling Gloom."

[Mrs. Kantharatnam is on the staff of Uduvil Girls' College (Nursery Department) and is actively associated as a teacher with the Uduvil Church Sunday School.]

For the Record Weekly Meeting of Ministers on 7-8-85

Cabinet Spokesman, Dr. Anandattissa de Alwis said President Jayewardene had told the Cabinet that legislation to form this force is now under preparation and will be presented to cabinet shortly.

"In the meantime, the force has already been formed under Emergency Regulations published last month," the President had said.

The cabinet yesterday authorised capital expenditure of Rs. 2.5 million and recurrent expenditure of Rs. 16 million for the NAF.

The capital expenditure will meet the cost of buildings, vehicles, office equipment, furniture and weapons, while recurrent expenditure will meet pay and allowances, fuel, rations, travelling expenses etc.

Mr. de Alwis reported that the President had told his ministers that the government was pressing on with its program to train cadres to meet any eventuality.

"It would be considered reckless not to have done so, particularly if the Tamil leaders refuse to agree to a political solution," he said.

The President had stressed the importance of the next round of peace talks at Timpu, as a prelude to which India's Foreign Secretary Romesh Bhandari will arrive here today.

"The government has acted with great restraint under enormous provocation from the terrorists, because it is determined to ensure that those who wish to sabotage the talks will not succeed" the Minister said.

The President had told the ministers that the whole world was witness to the fact that the government had demonstrated in practice its faith and its willingness to find a political solution at the conference table.

"The President said the government had also demonstrated its ability to stand by its commitment to a cessation of hostilities during and after the talks, with a view to settling the problem peacefully," the minister said.

Dr. de Alwis quoted the President as saying that it had become evident to the world that the terrorists continued to kill, rob and intimidate not only their own people, but the Sinhalese who had lived in certain parts of the country for generations.

The despicable killing of the Buddhist monks was part of the terrorist crime.

The government said the President was hopeful that the next round of talks in Timpu would bring the two sides "closer to an agreement than before."

Jaffna College English Medium Classes

Advanced Level classes in all the usual Science and Arts subjects for students who want proficiency in these subjects in the English medium and may also want to subsequently appear for the Advanced Level Examinations of the London University and the Associated Examining Board will commence on 2nd September, 1985.

Ordinary Level classes will also be conducted on the same basis if there are sufficient applicants.

Further information may be obtained from the Principal.

Jaffna College,
Vaddukoddai.

PRINCIPAL.

IN MEMORIAM

IN LOVING MEMORY
OF

**Rose Gnanamany
Rajakulasingham**

"In God's care you rest above
In our hearts you dwell with
love."

Fondly remembered by
your husband, son and
daughter-in-law.

71, Grossault Road,
Chundikul,
Jaffna.

Some ministers directly concerned with the problem will be invited to brief Mr. Bandurai here said.

"The President is sorry about the waste of public funds that could be used to create jobs provide food, housing, health and prosperity for the nation, on arms, ammunition and military equipment,

"But he said that if the need arises, the government will not hesitate to stop all development work and fight as aggressively as may be necessary to deal with terrorism," the minister said.

Among the ministers who will meet Mr. Bhandari, expected here in a "couple of days," will be Messrs. Athulathmudali, Gamini Dissanayake, Hurulle, Devanayagam and District Minister Nelson Dr. de Alwis said.

There will be no minister on the team to Timpu he said in answer to a question.

[CDN 8-8-85]

N. B.

The "force" referred to, is the "Auxiliary Force" of 10,000 men to assist the defence forces in the defence requirements of the North and East.

IYY and WCC

Two of the Three IYY themes — participation and peace — relate directly to WCC Sub Unit concerns. The third — development — the sub unit links with the call for justice which it sees as a necessary pre-requisite for development.

The Youth Sub Unit of the WCC is concerned that the IYY be not limited to 1985. The WCC youth programme got a particular lift from the Vancouver Assembly (1983) where 13.5 per cent of the delegates (compared to 9 per cent at Nairobi) were youth and about 175 youth were present as stewards. Leading into the main event was a Pre-Assembly youth programme.

According to Philip Potter, who spoke officially on behalf of the youth at the Amsterdam Assembly "the ecumenical movement was first a youth movement. It was the youth who later on went to shape the ecumenical movement as it developed and as it became expressed in its fullest measure in the WCC.

Christian young people in 1983 presented a message to the Sixth Assembly. They pleaded "Among many issues that confront and concern us, one emerges with compelling urgency. We want peace not as the doctrine of national security defines it — the absence of war. But as God's *Shalom* built on social justice.

Justice Peace and Spirituality were burning issues at the Pre-Assembly meeting. Spirituality is described as the search for a new commitment providing the ground for young people as they struggle for justice and peace.

The sub unit will work on justice and peace, relating especially to CCIA on militarism disarmament and peace and human rights.

Considerable attention has been given to enhancing the way in which stewards are involved in major WCC meetings. Of the 40 stewards selected from 220 applications at the July 1984 Central Committee Meeting, about 25 per cent participated at courses in Bossey either before or after the meeting.

During the period after Vancouver, sub unit staff visited youth programmes in all regions of the world except the Pacific. A visit there is planned for 1985.

Several regions have held consultations on World Youth Projects during the period. The inability of certain regions to put into practice the participatory work-style recommended at a Youth Working Group Meeting in 1979 has been a matter of some concern. A Consultation will be held in 1985 to evaluate the WYP.

Participation of youth in all aspects of the ecumenical movement continues to be an emphasis of the sub unit —

The Lutheran Church Opposite the Esplanade in Jaffna

In the year of the 150th anniversary of Central College Jaffna, it is appropriate for us to remember that there was a landmark in old Jaffna in the present premises of the Central College facing the esplanade called the Lutheran Church. On the 1st August 1816 the old orphan house and Lutheran Church were purchased by Rev. James Lynch from the government for the sum of 646 Rix dollars. It was the first property acquired by the Methodist Mission. In 1820 when the Lutheran Church was considered too small as a place of worship, the land across the road was bought by the mission and the present St Peter's Church was built and opened on the 19th of February 1823. During the time of the Rev Peter Percival, the Lutheran Church was renovated and architecturally improved and called St. Paul's Church for the use of the Tamil Congregation. It was one of the most beautiful church buildings in the whole of Jaffna. Some years later when St. Peter's Church was used for Tamil services the building became part of Central College.

Why was this Church called the Lutheran Church? Was there a Lutheran presence or Lutheran Mission in Jaffna? These were questions which kept on beating in my mind whenever I had to teach Church history. The history books and historical resources available in Sri Lanka do not mention any where a Lutheran mission or church. I wrote to my friend Dr. D. H. W. Geuschen professor of Missiology and Church History in the Heidelberg University wanting him to clarify the matter with the Lutheran resources available to him. He mentioned the visit of C. F. Schwartz to Ceylon in 1760 and said definitely that he has no evidence at all that such a church and orphan School were at any time connected with the Tranquebar Mission.

His letter set me off on a research into all the resources of the Tranquebar Mission available to me. To my joy I was finally able to find out why this Church in Jaffna was called the Lutheran Church and also some information on the connection of the Tranquebar Mission in India with North Sri Lanka. One of the documents says:-

"During the Dutch period some of our new friends in Jaffnapatnam and Colombo longed for and urgently requested that all of us come to Ceylon nurture and strengthen them with the Word of God and Holy Communion. Christian Frederick Schwartz was sent there in April 1760."

Schwartz's diary about this journey from April to Septem-

ber 1760 gives a colourful picture of his varied adventures and experiences. To serve the brethren of the Augsburg confession he set out from Nagapatnam on the 27th April 1760 and arrived at Jaffna two days later. He visited the Commandant and also two Tamil preachers of the Dutch Church. The people were delighted to receive instructions and advice in their own language. With unwearied zeal he travelled from place to place in the Jaffna patnam visiting the sick and preaching in the churches. The people strangely requested him to celebrate Holy Communion for which he needed special permission from the Governor of Colombo. So he went there on May 18th and returned. The city Church in the Jaffnapatnam was sanctioned for the Lutheran celebration of Holy Communion. A preparatory confession was announced. Many artillery men who were Lutherans and other Christian citizens in the town came for the Lord's Supper. In one week 400 came for confession and communion. Schwartz visited them all in their homes and prepared them spiritually. 1766 another missionary called Gericke was also sent to Ceylon.

This is how the church opposite the Jaffna esplanade came to be called "the Lutheran Church."

There were a number of other connections of the Tranquebar mission in South India with Jaffna. It is recorded that timber for roofing for the new church building in Tranquebar was sent from Jaffna on 19th May 1718. Good strong dark "palai" wood was obtained from the Vanni for this purpose. The "palai" tree (*Mimusops Hexandra*) famous in Tamil literature is not found in South India now.

It should also be remembered that Christian David, the Tamil apostle of Christian mission who encouraged missionary enterprise in the 19th century in Jaffna and was stationed at the Church of St. John the Baptist, Chundikuli, was converted to Christianity by C. F. Schwartz and was sent to Jaffna by the S. P. C. K. from Tranquebar. He was the first Tamil Anglican priest to be ordained by Bishop Heber in Calcutta in 1824. David also translated the Book of Common Prayer into Tamil which was published by the Serampore Press.

It is also significant to mention that one of the last public services of C. F. Schwartz was at Point Pedro at a spot which had become historic for under an ancient tree the famous Dutch evangelist Baldeus had first preached there the Gospel to the people in the 17th century. Schwartz was deeply impressed as he stood under the boughs of that old tree and proclaimed the gospel again to the people.

Donald Kanagaratnam

IN BRIEF

O Passports: The number of applicants for passports received at the Jaffna Secretariat for the month of July is 945. Now these are sent by registered post to Colombo twice a week and not only once a week as before. Applicants could get their Passports in two week's time.

O Muslim-Tamil Dialogue: A Muslim delegation of eight members, led by Dr. Baddudeen Mahmud met a group of Tamil leaders, including a leader of the Militants in Tamil Nadu on 4-8-85 to discuss matters arising out of the Muslim position at the Thimpu talks. The TULF was represented at this dialogue by Mr. A. Amirthalingam, the Secretary-General of the Party and Mr. V. Yogeswaran, former TULF MP for Jaffna.

O Police Stations in the North: According to news reports the nine Police Station in the North which had been closed since 29-7-81 (when the Anaicottai Station was attacked and later the Chavakachcheri Police Station) will soon be re-opened. The nine Police Stations are: Anaicottai, Kurunagar, Kopay, Nedunthevu, Pallai, Sankanaai, Chavakachcheri, Kayts and Chunnakam. At the moment only 3 Police Stations are functioning in the North under the surveillance of the security forces — Kankesanthurai, Pt. Pedro and Jaffna.

O Boosa Detenues: Some 640 Tamil detenues were to be released, according to informed forces on 8-7-85 when the 'Thimpu talks' commenced. But because of the reported attempt on the life of the President, the scheme was postponed. Now, it is learned that some 624 will be released before the second round of talks at Bhutan. The release of some of these will we learn, be only uncertain conditions. The 530 who are still under detention at Boosa will be brought for trial in a court of law.

O Maternity Leave for Women-employees: The three-month full-pay maternity leave for women-employees in government service, which was proposed and shelved for some time is now, we learn, to become a reality. The Act in Parliament is ready and will be brought before the House. At present, women employees in government Service are entitled only to 42 days of full pay maternity leave.

O Convocation of the Jaffna University: The sixth Convocation of the Jaffna University takes place tomorrow (10-8-85) at the Kailasapathy Auditorium. The Chancellor of the University, Dr. Thambiah Nadarajah will award the Degrees for 216 students in the Arts Faculty, 68 in the Commerce Faculty, 66 in the Medical Faculty, 132 in the Science Faculty, 22 in Music and 5 in Dramatics. Doctorates will be awarded to two.

The MA Degree will be awarded to 12, the MSc to two and Post Graduate Course Certificates to 46.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

சிறிஸ்தவ வார இதழ்.]

[வெள்ளிதேரையும் வெளிவருவது.

"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்"

மலர் 145]

2, 9-8-1985

[இதழ் 30, 31

சமஷ்டியும் சுயாட்சியும்

ஒரு நாணயத்தின் இருபக்கங்கள்!

தமிழர்கள் இழந்த உரிமைகளைக் கேட்கிறார்களேயன்றி சலுகைகளை அல்ல என்பதை பெரும்பான்மையினர் உணரவேண்டும்!

இலங்கையின் இனப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கான தீவிரப் பேச்சுவார்த்தைகள் மீண்டும் ஆகஸ்ட் மாதத்தில் ஆரம்பிக்கப்படும்போது "ஆகஸ்டுரிவமான ஆலோசனைகள்" முன் வைக்கப்படும். அதனடிப்படையில் இனப்பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு காணப்படும் என்பதே இன்னும் பெரும்பாலானவர்களின் நம்பிக்கையாகும். இதற்கிடையில் நாட்டின் "பொறுப்புள்ள தலைவர்களின்" நம்பிக்கையுடனும் பேச்சுக்கள் ஒரு புறமும் "பொறுப்பு பற்றிப் பவலர்களின்" ஆத்திரமூட்டும் செயல்கள் மறுபுறமும் இடம்பெறுகின்றன. இந்த நிலையில் இனப்பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை ஒரு கணமும் தீர்வு ஏற்படாது என்ற அவநம்பிக்கை மறுகணமும் மக்கள் மனதில் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாததாக உள்ளது. ஆயினும் இலங்கையின் இனப்பிரச்சனைக்கு எத்தகைய தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்பது ஏற்கெனவே ராஜீவ்-ஜே.ஆர். சந்திரபிரகாஷ் தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்டது என்றும் அதனை அரசாங்கமோ அல்லது தமிழர் தலைமையோ ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தால் இந்தியா அவர்களை ஆத்திரப்படுத்தக்கூடிய நிர்ப்பந்தத்திற்கும் என்றும் ஒரு சந்தேகம் பலரிடையே ஏற்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும் இம்முறை பேச்சுவார்த்தை மூலம் அரசியல் தீர்வு காணப்படவேண்டும் என்பது பலரது அவாவாகும். இந்த நிலையில் இலங்கை மக்களும் குறிப்பாக இலங்கைத் தமிழர்களும் நீண்டகாலக் கோரிக்கையான சமஷ்டி முறை பற்றி நோக்குவதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இலங்கையின் இனப்பிரச்சனைக்கு அல்லது தமிழ் மக்களுக்கு பிரச்சனைக்கு ஒரு தீர்வாகச் சமஷ்டி முறையைத் தமிழ் தலைவர்கள் முன்வைப்பதற்கு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இலங்கையின் சிறப்பான மையினரது அல்லது இலங்கை மக்களின் பல்வேறு பிரதினரது பிரச்சனைகளுக்கு ஒரு தீர்வாகச் சமஷ்டி முறையைச் சிங்களத் தலைவர்கள் முன்வைத்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆனால், சமஷ்டிகோரிக்கை முதன்முதலில் 1938 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் மாணவர்கள் கால்கிரஸ் பிரைமர் இன்ஸ்டிரக்ஷனல் மாநாட்டில் அமைப்பு நடத்திய கூட்டத்தில் "எமது அரசியல் பிரச்சனைகளுக்கு எந்த தீர்வு சமஷ்டியே" என்ற தலைப்பில் முன்வைக்கப்பட்டது. எஸ். டி.பி.யு. ஆர்.

டி. பண்டாரநாயக்காவே இலங்கையில் சமஷ்டிக் கோரிக்கையை முதன் முதலில் வைத்தவராவர். அவர் தமது பேச்சில் இலங்கையில் ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் முழுத் தனித்துவம் வேண்டும் என்றும் ஏதோ ஒருவகை சமஷ்டி ஆட்சி முறையே இத் நாட்டின் அரசியல் பிரச்சனைக்கு ஒரே யொரு தீர்வாக அமையுமென்றும் நம்பிக்கை வெளியிட்டார். இவரைத் தொடர்ந்து கரையோரக் கிளைவரிகள் இருந்து தம்மை வேறுபடுத்திய கண்டிச் சிங்களவர்கள், தமது தனித்துவத்தைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கு சமஷ்டி ஆட்சிமுறையே பொருத்தமானது என்கருதி, கண்டியர் தேசியப் பேரவை என்ற அமைப்பினூடாகச் சமஷ்டிக் கோரிக்கையை முன் வைத்தனர். அவர்கள் கரையோரக் கிளைவரிகள் பெரும்பான்மையினராக வாழ்ந்த கரையோர மாகாணங்கள் ஒரு பிரதேசமாகவும், கண்டியர் மாகாணங்கள் ஒரு பிரதேசமாகவும், தமிழர் மாகாணங்கள் ஒரு பிரதேசமாகவும் இருக்க வேண்டுமெனக் கருதினர். இவ்வாறு சிங்களத் தலைவர்கள் சமஷ்டிக் கோரிக்கையை முன் வைத்தபோது, தமிழ்தலைவர்கள் அதற்கு ஆதரவு தெரிவிக்காததோடு அதனை வன்மையாக எதிர்த்தனர் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

சிங்களத் தலைவர்கள் சமஷ்டிக் கோரிக்கையை முன்வைத்து ஏற்குறைய கால் நூற்றுண்டு களுக்குப் பின்னரே தமிழ்தலைவர்கள் சமஷ்டிக் கோரிக்கையை முன் வைத்த மக்கள் ஆதரவைப்பெற முடிந்தது. இந்த ஆதரவைத் தமிழ்த் தலைவர்கள் இருபத்தி மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் தெரிவித்திருந்தால், இலங்கை இனப்பிரச்சனை எப்போதோ தீர்ந்திருக்கக்கூடும். இத்தனை இழப்புகளும், இனப் படுகொலைகளும் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கும். அப்போதைய தமிழ்த் தலைவர்களது தூர நோக்கத்தைத் தன்னையும், அவர்களது சுயநலப் பேரக்கீழ்மை இனப்பிரச்சனை இத்தளவுக்கு சிங்களவரை வதற்கு முக்கிய காரணமென்ற கூற வேண்டும்.

1949 ஆம் ஆண்டு சமஷ்டிக் கோரிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகத்தின் தலைமையில் "பெரடல் பாட்டி" எனப்படும் தமிழரசுக் கட்டித் தோன்றிய போது சிங்களத் தலைவர்கள் சமஷ்டிக் கோரிக்கையைக் கவனித்துச் சிங்களப் பெருந்த இனவாதக் கொள்கையில் தூர

அருளுரையாளர்க்கு வேண்டிய ஆலோசனைகள்
மாட்டின் லூத் வழங்கியது

சிறந்த அருளுரையாளனுக்கு (பிரசுரி) பின்வரும் பண்புகளும் நற்குணங்களும் இருக்கவேண்டும்:

1. அவர் சரியாகவும் ஒழுங்காகவும் போதிக்கத் திறமையுடையவராய் இருத்தல் வேண்டும்.
2. அவர் சிறந்த முறையுள்ள வராய் இருத்தல் வேண்டும்.
3. அவர் நன்றாகப் பேசும் திறமையுடையவராய் இருத்தல் வேண்டும்.
4. அவருக்கு நல்ல குரல் இருக்க வேண்டும்.

5. அவருக்கு நல்ல ஞாபகசக்தி இருக்க வேண்டும்.
6. தன் பிரசுரத்தை நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டியது எப்போது என்பதை அறிந்திருக்க வேண்டும்.
7. பேசப்போகிற காரியத்தைப் பற்றி ஐயமற்ற அறிவும் சுறுசுறுப்பும் வேண்டும்.
8. உடலையும் உயிரையும் பொருளையும் புழையும் அதற்காக அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்.
9. பரீட்சை முட்டிவிடும், குறைவாகப் பேசினாலும் சகித்திரவராயிருத்தல் வேண்டும்.

தன் இரு பக்கங்கள் பேசுறன வெண்பதம் தெளிவுபடுத்தப்பட முந்தால் சில வேளை சிங்கள மக்களுக்கு ஆதரவுடன் இனப்பிரச்சனைக்கு சமஷ்டித் தீர்வு கண்டு எமது நாட்டின் முக்கியமான பிரச்சினை ஒன்றை எப்போதோ தீர்த்திருக்கலாம். ஆனால் தமிழ்த் தலைவர்களோ அல்லது சிங்களத் தலைவர்களோ அதனைச் செய்யவில்லை என்பதோடு அவர்கள் அதனைச் செய்ய விரும்பவில்லை என்றே என்னைத் தோன்றுகிறது.

ஏனெனில் இலங்கையின் அரசியல் தலைவர்கள் நாட்டின் முக்கியமான பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைப்பதைவிட அவற்றை வளர்த்து அரசியல் ஆதாயம் தேடவும் தமது பாராளுமன்ற பதவிகளைப் பாதுகாக்கவே முயன்றவர்களே. காலத்துக்குக் காலம் சிங்கள-தமிழ் மக்களிடையே இரு பகுதி அரசியல் தலைவர்களும் வேறுபாடுகளை வளர்த்து அரசியல் ஆதாயம் தேடிக்கொண்டனர். இன்றைய இனப் பிரச்சினையின் மோசமான நிலைமைக்கு சிங்கள அரசியல்வாதிகளும் தலைவர்களும் எவ்வளவு பொறுப்பானவர்களோ அதே அளவுக்குத் தமிழ் அரசியல்வாதிகளும் தலைவர்களும் அதற்குப் பொறுப்பானவர்கள் என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். ஏனெனில் சிங்கள அரசியல் தலைவர்கள் தமிழர்களுக்கு எதிராக எவ்வாறு இனவாதம் பேசி இனவாத உணர்வைச் சிங்களவர்கள் மத்தியில் வளர்த்தார்களோ அதே போல தமிழ் அரசியல் தலைவர்களும் சிங்களவர்களுக்கு எதிரான இன உணர்வுகளைத் தமிழர்கள் மத்தியில் வளர்க்கத் தவறவில்லை.

இவ்வாறாக இருபக்க அரசியல் தலைவர்களாலும் தமது அரசியல் இலாபம் கருதி வளர்க்கப்பட்ட இன உணர்வு வளர்ந்த சிங்கள-தமிழ் மக்களிடையே பிளவுபடுத்தியதோடு இன்று நாட்டையே பிளவுபடுத்தும் அளவுக்கு வளர்ந்துவிட்டது. இந்த நிலைமையின் மூலம் பிளவுபடுவதைத் தவிர்ப்பதற்குத் தமிழர்களது நியாயமான உரிமைகளை கருவி இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். தமிழர்கள் தாம் இழந்த உரிமைகளைக் கேட்கிறார்களேயன்றி தமக்குச் சலுகைகள் வேண்டுமென அவர்கள் வரையறுக்கக்கூடிய உரிமைகளை விலை வசூலிப்பதற்காக உணர்வுகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ளக் கூடியதல்ல.

கரவு நிலை 505 ஆம் ஆண்டு கோர்த்துக்கேயே ஆலோசனைக்கு வந்தபோது இலங்கையின் மேற்கே தெரிவிக்கப்பட்ட 6-ம் பக்கம் பார்க்க

டம் கொண்டுருந்தனர். தமிழ் அரசுக்கட்சி சமஷ்டிக் கொள்கையைத் கொண்டிருந்த போதிலும், எத்தகைய சமஷ்டி முறையைத் தாம் முன்வைக்கின்றனரென்பதைப் புரணமாகத் தெளிவுபடுத்தவில்லை. மேலும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லைத் சமஷ்டிக்கட்சி என்று பொருள்படப் "பெரடல் பாட்டி" என்றும் தமிழில் தமிழ் அரசுக்கட்சி என்றும் அழைக்கப்பட்டது. சமஷ்டி முறையின் கீழ், தமிழர்களுக்குத் தமிழ் அரசு என்ற கயாட்சி ஏற்படுத்தப்படுமென்பதைத் தமிழர் மத்தியில் வலியுறுத்திய தமிழரசுக் கட்சியினர், தமது கட்சி வலியுறுத்தும் தமிழ் அரசு, சமஷ்டி முறையின் கீழ் நாட்டின் ஒழுங்கமைப்பைப் பேணி அமைக்கப்படும் ஓர் ஆட்சி முறையேயன்றிச் சுதந்திரமான ஒரு தமிழ் அரசு அல்ல என்பதைச் சிங்களவர் மத்தியில் தென்படுத்தவில்லை.

இதனால் பெரும்பான்மை மக்களாகிய சிங்கள மக்கள் தமிழரசுக் கட்சியின் சமஷ்டிக்

எஸ். செல்வராசா, எம். ஏ
(அரசியல்பற்றை போர்த்துப் பல்கலைக்கழகம்)

கோரிக்கை நாட்டைப் பிளவுபடுத்தும் ஒரு கோரிக்கையெனக் கருதினர். இனவாத அடிப்படையில் அரசியல் ஆதாயம் தேட முயன்ற சிங்கள அரசியல் தலைவர்களுக்குச் சமஷ்டிக் கட்சியினரின் சமஷ்டிக் கோரிக்கை பெரிதும் உதவியாக அமைந்தது. அவர்கள் அதனைப் பயன்படுத்திப் பெரும்பான்மை மக்களைச் சமஷ்டிக் கோரிக்கையின் ஐயம்கொள்ளாதச் செய்ததோடு, அதனை எதிர்த்துக் கொள்ளினர். எனவே சமஷ்டி ஆட்சி முறையானது தமிழ் மக்களுக்குச் சுயாட்சிவழங்கும் அதே வேளையில் சிங்கள மக்களுக்குப் பரதேசமானது அனை நாட்டைப் பிளவுபடுத்துவதல்ல என்பதைத் தமிழ் அரசுக்கட்சியினர் தெளிவுபடுத்தாதது அவர்களுக்குத் தவறாகும்.

இத்தித் தவறு காரணமாகவே அவர்கள், தமது சமஷ்டிக் கோரிக்கையின் மூலம் இலங்கையில் ஒரு சமஷ்டி ஆட்சியை ஏற்படுத்துவதில் தவறு செய்து விட்டார்கள். அதனாலேயே இன்று சிங்களவர் மத்தியில் சமஷ்டி முறைக்கு ஆதரவு குறைவாக உள்ளது. சமஷ்டியும் சுயாட்சியும் ஒன்று என்றும் இவை நம் செயற்படக்கூடியன என்பதும், இவைபிரச்சனைக்கு ஒரு தீர்வு

— நெக்சு ஜோசப் —

ஆயினும், “யேசு உயிர்த் தெழுந்தாரி. அவர் மரணத்துக்குப் பின்னும் வாழுகின்றார்” என்று அசைக்கமுடியாத விசுவாசத்தினும் நம்பிக்கையிலுமே ஆதிக்கிற்றிவந்தவம் தோன்றிற்று, அந்த உறுதியிலேயே ஆதித் திருச்சபை கட்டியெழுப்பப்பட்டது கல்வெற்றிக்கும், சொல்பெற்றிக்கும், கசையடிக்கும், ஏன் தன்னை இன்னுமிக் இழப்புகளுக்கூட அஞ்சாமல் யேசுவின் சீடர்கள் பதிராகமராவே யேசு உயிர்த்துவிட்டார் என உரத்த சத்தமாக அறிவித்தனர். கட்டவுள்ள சான்று பெற்ற நரசரேபிதூர் யேசுவை... திருவெயில் அறைந்து கொன்றார்கள். கட்டவுளோ அவரை மரண வேதனைகளிலிருந்து விடுவித்து உயிர்த்தெழுச்செய்தார் என்னும் தனிவுள்ள முழுக்கமே திருச்சபையின் முதற் குரவாகும். புதுத்திருச்சபையை அடித்து நொறுக்கி அரும்பிலேயே அழித்து விட்டிருப்பதில் பவுல் உயிர்த்த யேசுவை வழியில் எதிர்கொண்டு, மனம் மாறி தான் அழிக்க விழைந்த திருச்சபையுக்கு அவதாரமாகமே மாரி. “உயிர்த்த யேசுவே என்னை அழைத்தார், ஆவர் உயிர்த்திருக்காவிட்டால் நம் விசுவாசம் பொருளற்றது” என ஆணை தரமாக எழுந்தியுள்ளார். யேசுகிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பெறல் நடைமுறைகையினால்தான் இவ்வெழுத்து அழியாது உயிர்வாழ வாய்ப்பு உண்டாகியது. திருச்சபையின் மரணம், எந்தெந்த உயிர்த்திருக்காவிட்டால் நம் விசுவாசம் பொருளற்றது” என ஆணை தரமாக எழுந்தியுள்ளார். யேசுகிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பெறல் நடைமுறைகையினால்தான் இவ்வெழுத்து அழியாது உயிர்வாழ வாய்ப்பு உண்டாகியது.

பண்டைய எகிப்திய பபிலோனிய மதங்களிலும் கிரேக்க மதத்தினவங்களிலும், யூத மதத்தினவர்களிடத்திலும் இறப்புக்குப்பின்வாழ்வு உண்டு என்றும், இறந்தவன் உயிர்பெற்று எழவும்கூடும் எனவும் நம்பப்பட்டது. ஆயினும் ஆந்நம்பிக்கைகள் எவ்வளவு பூரிக்காத உயிரானவை. உதாரணமாக உயிரைக் கவர்ந்து சென்றதெய்வத்தை மன்றாடி. அதற்குச்சாந்தி செய்தால், தான் கவர்ந்து சென்ற அந்த உயிரை அது திரும்பவும் கொள்வதென்று உடையிரேட்டுவிடும் என்ற நம்பினிரிசுசாரார். உயிர்பெற்ற உடலுக்கும் இறப்புக்கு முன் உன்ன உடலுக்கும் இலட்சணங்களிலோ, சத்தியமோ எந்த வித்திராசமும் இல்லை யென நம்பினிரிசுவர். அழிவற்ற ஆன்மரே இறப்புக்குப்பின் இரு புதிய உடலை ஏற்றுக்கொள்ளும் என ஏற்றுக்கொண்டனர் வேறுசிலர். பழைய ஏற்பாட்டிக்கு நாம் காணும் இறைவர்களிடமிருள்ள எவியர், எவிராவர்கள் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டோரும், புதிய ஏற்பாட்டிக்கு லாசரு, யசூகுவின் மகன், நாயின் ஊர் விதையின் மகன் முதலியோரின் சம்பவங்களும் இத்தகையவை. இச்சம்பவங்கள் உயிரூட்டப்பட்டதற்குச் சான்றுகளேயன்றி உபாப்புதுக்குச் சான்றுகள் அல்ல (They are Rather Resuscitations than Resurrection) அவற்றை இறைமகன் யேசுஸ் உயிர்ப்பட்ட உத்தரவையுடன் ஒன்றாக இணைத்து விளக்கவேல், விளக்கவேல் முடியுமா.

["உயிர்த்தெழுதல்" என்ற சொல், கத்தோலிக்க ஆறாசிரிகள் "உத்தரணம்" என வழங்கப்படுகிறது. இச்சொல், வெறும் சரீரையிர்த்தெழுதல் மட்டும் குறிப்படாது, உயிர்த்தெழுதலின் அடிப்படையில் மனமும் புறவாழ்வினையும் உவனடக்கித்தரக் அமைகிறது.]

மனம் அடங்கிய இடத்தினே
தான் உண்மையான சுகம் ஊர்
நெடத்து ஒடுகின்றது. நமது
மனம் ஒரு நிலையினை நிற்காது அந்
தும் இங்குமாக அலுகின்றது.
காடுங் கரைபு மனக்குரல்து
கரவீட்டு ஒடுகின்றது. "இன

மகனே, மேலும் ஓர் எதிரிகளை; நான்கை பல எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தி மிகுந்த யான் படிப்பு உடனுக்கு இணங்குபடியாக அஞ்சி நட; அவருடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியுமினிதற் படைக்கப்பட்ட தோஷம் இதுவே. நாம் செய்யும் செய்வொரு செயலுக்கும், மனைவரின் செயலுக்கும் கூட, அதற்கெல்லா நீய்தோ, எதுவாயினும், அனுகூலமாகவும் கேட்டுத் தீர்ப்பு வழங்குவாரி.

— திருவாயாள் 11:9 — 12:14

மிறக்கக் கற்றுலும் சித்தியெவசம்
பெற்றாலும் மனமிறக்கக் கல்
வாரீகிடு வாயேன் பரபரமே"
என்கிருர் தரையமரனார்.

அருள் வாக்கு

உங்கள் எதிரிகளிடம் அன்பு கொள்ளுங்கள்; உங்களைத் துன்புறுத்துகிறவர்களுக்காகவும் கடவுளிடம் வேண்டதல் செய்யுங்கள்.

— மத். 5:44.

“நீத்தியத்திற்கும் அவரை உமது அணைப்பில் வைத்துக்கொள்ளும் இறையா - அவர் உமது உத்தம ஹரியான் என்பதை நீனைத்தருளும்”

யாழ் — பரியோவான் கல்லூரி அதிபர்

உயர்திரு: செல்லையா எட்டின் ஆனந்தராஜன்

31 வது சிரார்த்ததின கண்ணிர் அஞ்சலிகள்

உதயதாரகை

இளைஞரின் ஆர்வம்

அனைத்தலைக இளைஞர் ஆண்டாகிய இவ்வாண்டில் ஏழு மாதங்கள் கடந்துவிட்டன. இதுவரை நாம் திருச்சபையாக, நமது இளைஞரின் நல்வாழ்வுக்குரிய எத்தகைய திட்டங்களை வகுத்துள்ளோம்? அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காகக் குறிப்பிடத்தக்க எத்தகைய செயல்களைச் செய்ய முனைந்திருக்கிறோம்? இறைவனால் நமக்களிக்கப்பட்ட இவ்வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறோமாவெனச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்! மனிதனின் முழு வாழ்விதற்கும் பணியாளாக விளங்கும் திருச்சபை, இளைஞரின் நல்வாழ்வுக்காகப் பணியாற்றும் பொறுப்பைப் பெற்றுள்ளதல்லவா?

இன்றைய சூழ்நிலையில், இளைஞரை எவ்விதம் அணுகுவதென்ப பலர் தயங்குகின்றனர். தீவிரவாதச் செயல்களில் ஈடுபடும் இளைஞர்க்கும் ஒரு இலட்சியம் உண்டு. அந்த இலட்சியத்தை கிறிஸ்துவேற்றவே அவர்கள் தங்கள் உயிரைமே அர்ப்பணித்தும் போராடுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சரியான குறிக்கோளைக் காட்டுவது நமது கடமை. “கிறிஸ்துவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றி வா” (மா 10:21) என இயேசு பெருமான் ஒரு இளைஞனை தோக்கிக் கூறினார். சரியான திசையில் நம் இளைஞரைத் திருப்பினால், கிறிஸ்துவப் பாதையில் இயேசு பெருமானைப் பின்பற்றிப் புதிய சமுதாயம் சமைப்பதில் எம்பெருமானுடன் சேர்ந்து பணியாற்றுவார்கள் என்பது என் பது என் சயம். இ தனைத் திருச்சபை உணர வேண்டும்.

இன்றைய இளைஞர் ஆர்வம் மிக்கவர்கள். தங்கள் இலப சிபத்தை நிறைவேற்றத் தம் உயிரையே கொடுக்கத் தயம் காதுவர்கள். இதனைத் தன் அனுபவத்தில் கண்ட அன்னை தெரேசா அம்மையார், “இளைஞர் இன்று வறமையும் செமும் நியாகமும் கலந்த வாழ்வையே விரும்புகின்றனர். முழுமையாகத் தம்மை அர்ப்பணிக்க அவாவுகின்றனர்” எனக் கூறினர். இக்கூற்றை நாம் ஆழ்ந்து கவனிப்பது நல்லது. முதியவர்களாகிய நாம் நமது இளவயது தொடங்கி ஆயத்தஞ் செய்து கொடுக்க இன்றைய உலகில் குறைகள் இருப்பதால் தான், இன்றைய இளைஞர் வெறுப்பும் விரக்தியும் கொண்டு, குறைவை நிறைவாகச், கோணலானவைகளைச் செம்மையாகக் தீவிரமாய்ச் செயல்படுகின்றனர். இத்தீவிரவாதத்தான் இறுதியில் வன்செயலில் அவர்கள் தள்ளிவிடுகிறது. இதற்கு முதியோராகிய நாம்தான் பொறுப்பு.

இந்தப் பொறுப்புணர்ச்சியுடன், திருச்சபை இவ்வாண் டில் இளைஞர் நல்வழிவுக்காக நற்பணிகளில் ஈடுபடவே அழைக்கப்படுகிறது. இந்தப் பொறுப்பை இளம் குருமார் தான் செய்வார்களென அவர்களிடம் இக்கடமையை ஒப் படைத்துவிட்டு, மூத்தோர் ஒதுங்கிவிடுவது சரியன்று. இளைய குருமாரும் மூத்தோரும் ஒன்று சேர்ந்து, கூட்டாகப் பொது இலக்கை நோக்கிச் செயல்பட வேண்டும். தனித்தனிக் குழுக் களாகத் தமக்குத் தோன்றிய வகையில் இயங்கினால், இறுதி யில் இது பாதகமான விளைவுகளையே உண்டிபண்ணக்கூடும்.

இளைஞரின் நல்வாழ்விற் காகத் திருச்சபை எடுக்கும் பணிகளில் குருமார் மட்டும் ஈடுபட வேண்டும் என்பதல்ல. பெற்றோரும் ஆசிரியரும் இதில் ஈடுபட வேண்டும். அவர்களுக்கும் இத்தகையப் பெரும் பொறுப்புண்டு. இதனை விளக்கி உணர்த்தும் முகமாகக் கருத்தரங்குகள் நடத்தி அவர்களது கடமைகளை விளக்க வேண்டும். எதிர்காலம் இளைஞர்க்குரிய தாயிருப்பது போல இளைஞரும் எதிர்காலத்திற்குரியவர்கள். அவர்களுக்கு நம்பிக்கையுண்டு நம்பிக்கையானது எப்போதும் எதிர்காலத்தோடு துணைநிதிருக்கும் வருங்கால எதிர்பார்ப்பே நம்பிக்கை ஆகவே நம்பிக்கையுடன் நமது இளைஞர்க்கு அன்பின் கரம் நீட்டி, கரிசனையுடன் அவர்களை ஆணைத்து, அவர்களுடன் சேர்ந்து, புதிய சமுதாயத்தை ஆக்கும் புனிதப் பணியில் அயராது உழைப்போம் வாருங்கள்.

அகிலமெலாம் தழைத்தோங்க இறைமைந்தன் இயேசுவின் அருள்பெற்று அவன் பொற்றூள் அமர்ந்திட்ட அன்பரவர் எம்அதிபர் எத்தினளும் மக்களிடம் அன்பேருவாகி அவர்வாழ்வில் உரைத்திட்ட வாழ்வின் இலட்சியமாம் ஐந்தினை — அஃது அன்பு, பரிவு, ஒப்பரவு, சமாதானம் சேவை — என்பவற்றை வாழ்ந்து காட்டி புகழ்பெற்ற எம்அதிபர் ஆளந்தராஜன அன்புடன் தன் பணியை சிதறாமல் புரிகையிலே இத்தரையை விட்டு கோமுகளாம் அக்கொலைஞர் துப்பாக்கியுணையால் எடுத்திட்டனர் உம் வாழ்வை கலங்குகிறோம், உம் கொலையின் காரணமாம் உத்தமராம் உம் வாழ்வின்

அவ் ஐந்து இலட்சியத்தின் உத்தம ஐந்து இலட்சியமாம் பாதையில் செல்கையில் —

வெற்றி மரணமதனை — சேர்ந்திட்டீர் படைத்த இறையன் சந்தித்தீர்
இரவு — பகல் பாராது, சமூக ஏற்ற — தாழ்வு பாராது திருப்பாதத்தில்
எந்நேரமும் சமூக சேவையே — இறை சேவை என இனிதாக செய்திட்ட
இன் முகமும், பண் குளமும் இரண்டறவே சங்கமிக்க
இல்லாதார் மத்தியிலே உரைத்திட்டீர் புத்திமதியினை — உரைத்திட்டீர்
மனைவியவள் பிள்ளைகளுடனே மரணம் தவிர்த்து அவர் வாழ்வின்

மனவியவள் பிணைகளுடனே, மாறாத துயர் தன்னில்
மரணத்தை சந்தித்த உம் பாதம் கதறுகின்றார்
எவ்வாறு உரைத்திடுவோம், எம்மவரின் துயரமதை
சமூகங்கள் அனைத்திற்கும் சேமமாய் நீர் பணியாற்றி
சேர்த்து விட்ட புகழ்தனனே, நாம் கூறத் தேவையில்லை
கல்லூரியின் மூலைகளெல்லாம் — சமூகத்தின் அங்கமெல்லாம் — உம்
குரலோசை காணுது அங்கலாய்த்து நிமிர்ந்துளவே
ஆயிரமாம் மக்களின் ஓலங்கள் ஓராயிரமாய்
ஆறாத கண்ணீரில் அழுகைக்குரல ஓலிக்கிறதே
கண்ணீரில் கதைகூறும் கவலைகளோ பன் மடங்கு
கருணையான நீர் கூடத் தனியாகச் சென்றிட்டீர்
மாணவர் நாம் வழுவாமல் உயர்கல்வி உலகை — தொட்டிடுவே
வழிகாட்டி வந்திட்டீர் வாழ்க்கையில் மறப்போமா?
உம் சமூகத்தின் தாகங்கள் அதிகரிக்கும் போதினிலே
உம் சேவையின் பிரதிபலிப்புக்கள் வித்திட்டு பயிராகும் — போதினிலே
எடுத்திட்டீர் உம் வாழ்வினை கொலைராராம் — அப்பயங்கரவாதிகள்
அடைந்திட்டீர் ஆறுதல் — மலர் பாதம் சேர்ந்திட்டீர்
உம் இதயம் ஓய்ந்ததிலும் எம் இதயம் பதறுதையா
உம் சிந்தனைகள் முடிவுற்றதால் எம் சிந்தனைகள் சிதறுண்டதையா
உம் சேவை நாம் காண — உம் அன்பு நாம் அனுபவிக்க
உம் கரிசினி நாம் உணர — மீண்டும் நீர் பிறக்க — வேண்டும் ஐயா!

— அருட்திரு. பேட்றம் ஜெயக்குமார் மேதர்

சிந்தியுங்கள் !

உறுதிபதி ஜோஷ் கென்னடி கூட்டுக் கொள்வப்பட்டதன் பின்னர், அவருடைய சகோதரனான ரெபர்ட் கென்னடி, அனாதை இல்லமொன்றை நிறுத்த வைத்து பேசும்படி, அழைக்கப்பட்டிருந்தார். வந்து இறங்கியவுடன், கூச்சல் போட்டுக்கொண்டிருந்த இளைஞர்களின் அமைதியானறிமுக நிகழ்த்தார். திடீரென அவரை அடைபாசம் கண்டு கொண்ட ஒரு சிறு பையன், அவரிடமாய் ஓடி, 'உங்களை சகோதரர் இறந்துவிட்டார், உங்களை சகோதரர் இறந்துவிட்டார்' எனக் கூவினான். அறையில் அமைதி நிலவியது. உடனே அந்தச் சிறு பையன் தான் தவற செய்துவிட்டதை உணர்ந்து அழ ஆரம்பித்தான். ஆனால், கென்னடி குனிந்து அந்தச் சிறு பையனைத் தன் கைகளால் அணைத்துக் கொண்டார். அப்போது அவரோடு நின்றிருப்பவருடைய அவரது நண்பரொருவரின் கரதுகளில், கென்னடி மெதுவாகச் சாய்ந்தது. விழுந்தது; "பரவாயில்லை, எனக்கு இது வேறு சகோதரன் இல்லாதது மட்டும்..."

உலகு நன் ஸ்ரீராமன் உங்க
வாந்தின் கிராம புறமாவை விலை
நம்பொருளுகூடல் நடந்த
சென்று கொள்முத்தாரி அப
பயனுபயனை யொன்றில் கூரை
நிறுத்தி, சுதையத் திகழ - டி
அவ்வளவு அவர் குவிந்தார்.

என்மீட்பராகிய இறைவா!

ஆண்டவரே, நானும் மம
நோக்கி எழும்பும் குரங்கே சேப்
டருகும்; எளிமது அருங்கூரும்,
என் மனருட்முக்குச் செவிசாய்த
தருளும்..... உம்முதலினை எனக்கு
மறைத்துக் கொள்ளாதேயும்;
கிணங்கொண்டு உம் ஊழியனைத்
தவிளியிடாதேயும். நீரே எனக்
குத் துணை, என்னைத் தவிளியிடா
தேயும்; என் மீட்பராகிய
இறைவா, என்னைக் கைவிடாதே
யும்..... ஆண்டவரை எதிர்ப்
பார்த்து வகிவவனுயிர்; உன்
உவமை திடம்பொருவதாக ஆண்
டவரை எதிர்பார்த்திரு.

—சம். 27:7, 9, 14

திசைகாட்டியின் மேற்புறத்தில்
இந்த வசனம் காணப்பட்டது:
"தேவன் அன்பாகவே இருக்கி-
ருர்." ஸ்பர்ஜனின் தன் நம்பீரம்,
இந்த வசனம் ஒரு பொருத்த
மில்லாத இடத்தில் எழுதப்பட்ட
பிறப்பதற்காக கூறினர். "திசை
காட்டி மாறும் தன்மையுடை-
வது. ஆனால் தேவனுடைய
அன்போ மாறா தன்மையாக"
என்றார். "ஆனால், நீ சொல்-
வது என்ன? ஏற்கன்கொள்ள
முடியாது. ஏற்கன்கொள்ள
செய்யாத நீர் உயர்வான
திக்கெண்ணெய் தன் இருபு-
றையிலும் உயர்வான தன்மை
எப்போதும் இருந்து காட்டுவீன்
எனும் பகுதியை உயர்வான
தன்மை உயர்வான இருக்கிறார்" என்-
னார் மெய்னர்.

ஆபகூக் அறிவிக்கும் செய்தியைக் கேளுங்கள்!

இன்று உலகில் நடைபெற்ற வரும் காரியங்களை உற்று நோக்கும்போது, கடவுள் என்னதான் செய்து கொண்டிருக்கிறார் எனக் கேட்கத் தோன்றுகிறதல்லவா? நமது சமுதேயம் நான்தோறும் நடைபெறும் கொலை, கொள்ளைச் சம்பவங்கள், அநீதி, அக்கிரமம் போன்ற பல பிரச்சனைகள் நம் வாழும் இம் நாட்டைப் பற்றியவை நம்மை வரட்டுகிறதல்லவா? இத்தருணத்தில் நமக்கு ஒரு செய்தியை வழங்குகிறார் ஆபகூக் தீர்க்கதரிசி, இவர் தம்நாட்டைப் பற்றியவை விவரித்து, எல்லாம் வல்ல இறைவன் வழிபடும் நிலை எவ்வளவு எட்டத்தக்கதோடு நமது இத்தீர்க்கதரிசன நூலில் நாம் காணமுடிகிறது.

ஆபகூக் தீர்க்கதரிசி கி. மு. 600ஆம் ஆண்டில் வாழ்ந்த ஒரு யூதன். யூதநாட்டினரின் பண்டிதரோடு போய்க்கொண்டிருந்த காலத்தில் வாழ்ந்தவன். அந்நியம், ஒழுக்கமில்லாமையும் வன்செயல்களும் நிறைந்து காணப்பட்ட காலம் அது. தமது சொந்த இனத்தின் பண்பாட்டுத் தன்மை சீரெட்டுப் போவதைக் கண்டான். இதனால் யூத நாட்டிற்கு எதிராக வெளியிலிருந்து வரும் பாபிலோனியப் படையையும் தீர்க்கதரிசி கண்டான்.

ஆபகூக் எஞ்சலேமியை, தீர்க்கதரிசியாக எழுந்தருளியுள்ளிருந்து கொண்டுருந்த காலத்தில், யோபாக்கீம் அரசனாக இருந்தான். இந்த அரசன்தான் ஏரோமியாவின் புத்தகச் சுருளை நெருப்பில் கட்டெரித்தவன் (எரே 36) ஏரோமியா எழுந்தருளியுள்ள காலத்தில் அவனுக்கு வாசித்துக் கரட்டியபோது, அவன் கத்தியை எடுத்து அதைத் துண்டாக்க வேட்டி எரித்து விட்டான். ஆபகூக்கும் ஏரோமியாவும் எஞ்சலேமிய நகரில் ஒன்றாக இருந்தவர்கள். அநேக கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளும் அந்நாட்டில் இருந்தனர். இவர்களே போர் வரவிருந்த, மக்களை ஏமாற்றமுடைய சமரதானத்தை வாக்குப்பண்ணிக் கொண்டிருந்தனர். ஆபகூக்கோ போர் வரப்போவதை அறிந்திருந்தார்.

நெபுகாத்நேச்சார் யூதர்களைக் கைப்பற்றி நாட்டிலிருந்தான். கி.மு. 605 ஆம் ஆண்டு நெபுகாத்நேச்சார் எகிப்துக்குக் கொண்டு வந்தான்.

நேச்சார் எகிப்திற்கு எதிராகப் போர் புரிந்து தோல்வியடைந்தான். அவன் யூதர்களைத் தேரடர்ந்து தாக்கி, அதனை முறியடித்து, தேவாலயத்தையும் அழிக்கத் திட்டமிட்டிருந்தான். ஆபகூக்தன் நாட்டிற்கு வரவிருக்கும் ஆபத்தை ஏதாவது உணர்ந்தவராய் அதைக்குறித்து எழுந்தருளிக் கொடுக்கிறான்.

"விசுவாச மனிதர்கள் எப்போதும் பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்குகின்றனர்" எனக் கெம் பெர்மோரீன் என்ற வேத அறிஞர் கூறுகிறார். எவ்வளவுக்கு விசுவாசமாயிராதவர்கள் இப்பிரச்சனைகளைக் குறித்து கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமேயில்லை என என்னுகின்றனர். ஆனால் கடவுளில் விசுவாசம் கொண்டவர்கள், சிலகடினமான பிரச்சனைகளோடு போராடித்தான் தீரவேண்டும். அன்பின் இறைவன், எப்படி இவ்வாறான காரியங்களை அனுமதிக்கலாம்? அக்கிரமங்கள் புரிவோரை, பரிசுத்தமும் நீதியுமுள்ள கடவுள் எவ்விதம் தண்டிப்பாதிருக்கலாம்? என்ற கேள்விகள் விசுவாசிகளை வரட்டத்தான் செய்யும்.

ஆபகூக் 3ஆம் அதிகாரம் ஒரு அருமையான சங்கீதத்தைக் கொடுத்து. அது ஒரு அழகான செப்கீம்: அதன் இறுதியில் "இது நெதிநோதி என்னும் வாத்தியத்தில் வாசிச்சு, இராத்தி தலைவனுக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்ட சங்கீதம் (2.19) எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வதிகாரத்தின் வாசித்து சிந்தியுங்கள். ஆபகூக்கின் உடைக்கிடக்கையை இதில் காணலாம்.

ஆபகூக்கின் செய்தி என்ன? அவனுடைய நூல் மிகச் சிறியது சிறிய தீர்க்கதரிசிகள் இவரும் ஒருவர். ஆனால் அவரின் செய்தியோ மகத்துவமானது. 'உலகிலுள்ள தீமை' எனும் பழம்பெரும் பிரச்சனை யொன்றை ஆபகூக் எடுத்துக் கொள்கிறார். அன்பும் நீதியும் நிறைந்த ஒரு கடவுளில் நாம் நம்பிக்கை கொண்டால், இவ்வுலகிலுள்ள தீமையைக் குறித்து நாம் எவ்விதம் வினக்கலாம்? என்பது தான் இவரின் செய்தியில் காணப்படும் மையப்பொருள்.

(வளரூம்)

சமஸ்தியும் சுயாட்சியும்.....

(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கோட்டை இராச்சியமும், மத்தியில் கண்டி இராச்சியமும், வடக்கில் யாழ்ப்பாண இராச்சியமும் பனவன்னிச் சிற்றரசுகளும் இருந்தன.

தமிழர்கள் வடக்கில் சுதந்திர அரசுகளோடு சுயாட்சி நடத்தி வந்தனர். போரிடத்தக்க யோரியம் தமிழர்கள் தமது சுதந்திரத்தைப் பறிகொடுத்தனர். அவ்வாறு அவர்கள் இழந்த சுதந்திரம் பின்னர் ஒல்லாந்தரிடமும் ஆங்கிலேயரிடமும் கைமாற்றம் பெற்று 1833-ல் ஆங்கிலேயர் தமது நிர்வாக வசதிக்காக முழு இலங்கையைப் ஒன்றாகக் கொண்டனர். இந்த ஏற்பாடு 1947-ல் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அங்கீகரிக்கப்பட்டதும் வழங்கப்பட்ட அளவு செலவு விட்டனர். அதன்பின் தமிழர்களை சுதந்திர இலங்கையில் நமக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டதை உணர்ந்த அநீதியை ஏதாவது தீர்ப்பு

வாதினிடம் தரம் இழந்த உரிமையை மீண்டும் நிலைநாட்ட முயற்சிக்குகின்றனர். சுதந்திரத்தைத் தேரடர்ந்து இருபத்தைந்து வருடங்களைப் பேச்சுவார்த்தை மூலம் நமது இழந்த உரிமைகளைப் பெற முயன்று அம்முயற்சி மீள் வெற்றி கிடைக்காமல் போகவே, தொடர்ந்தும் தாம் ஏமாற்றப்பட்டு வருவதை உணர்ந்து எதிர்ப்புத் துருவங்களை ஆயுதப் போராட்டத்தின் மூலமாகத் தமது உரிமைகளையும் சுதந்திரத்தையும் பெற முயற்சிக்குகின்றனர். இந்நிலையில் இந்தக் கடைசிச் சந்தர்ப்பத்திலாவது நாடு பிளவுபடுவதை விரும்பாதவர்கள் இப்பிரச்சனைக்கு உண்மையான ஒரு தீர்வு காணப்பட வேண்டுமென அங்கு சுதந்திரம் விரும்புபவர்கள் தமிழர்களுக்கு சுயாட்சி வழங்க வேண்டும் என்று ஆங்கிலேயர்கள் ஆக்கிரமிப்பு முயற்சியைத் தடுத்தனர். இப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண்பதே பத்திராணித் தனமாகும்.

நன்றி: வீரகேசி ஸ்ரீவெணியா

செய்திகள்

நமது பேராயின்
நெடுந்தீவுச் சந்திப்பு!

நமது பேராயர் அருட்திரு. ஜே. அம்பலவாணர் கடந்த மாதம் நெடுந்தீவைச் சந்தித்து நெடுந்தீவுக் கடலில் 'குமுதினி' படகில் வன்செயலுக்கு எதிராக உயிர்நீத்தவர்களின் குடும்பங்களை நேரிற் சந்தித்து, அக்குடும்பங்களுக்கும், காலமுற்றே ருக்கும், தென் இந்திய திருச்சபையாழ், அதன் தந்தை சார்பில் நிதி உதவி வழங்கி அவர்களுக்கு ஆறுதல்வார்த்தைகள் கூறினார். இந்த ஒழுங்குகளை நெடுந்தீவுப் பிரஜைகள் குழு இணைச் செயலாளரும், நெடுந்தீவு சி. எஸ். ஐ. திருச்சபையின் குருவமரகிய அருட்திரு. டி. எஸ். தியாகராசா செய்துள்ளார்.

அக்கராயன் குளத்தில்
அகதிகளுக்கு வீடுகள்

தென் இந்திய திருச்சபையின் யாழ். பேராயத்தினால் 1983 ஜூலை மாத சனவரின்னிலுக் பாதிக்கப்பட்ட அகதிகளுக்கு, அக்கராயன் குளத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட வீடுகளில் 15 வீடுகள் கட்டத் துவக்கியுள்ளனர். மேலும் 25 வீடுகளை கட்டத் துவக்கும் அருட்திரு. டி. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்கள் யாழ். பேராயத்தின் பெயரால் அகதிகளுக்கு உதவித்தார். இந்த உதவியைத் திரு. யாழ். சபையினிருந்து அநேக சமுதாயினர் தந்தனர்.

தே. இ. திருச்சபையாழ்.
பேராலயம் சிறுவர்-விழா

யாழ். பேராலயத்தைச் சேர்ந்த 33 சபைகள் ஒன்றிணைந்து நடாத்திய சிறுவர் ஆண்டு விழா பண்டித்தரிப்பு மகவிரி கல்லூரி மாண்புமிகு கட்டிடத் துறைமாதம் 30-ம் திகதி நடைபெற்றது. தொடக்க ஆராதனை பண்டித்தரிப்பு தேவாலயத்தின் சபைக் குரு அருள்திரு. சரம் தம்பு அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. ஏறக்குறைய 1,500 சிறுவர் சிறுமியர் உள் கலந்துகொண்ட இவ்விழாவில் பட்டல் பேரட்டி, நாடகப் பேரட்டி, பேச்சுப் பேரட்டி, திருமறை மணப் பேரட்டி உட்பட பல்வேறு பேரட்டிகள் நடைபெற்றன. மாவட்ட நீதிபதி திரு. & திருமதி A. யோநாதன் இவ்விழாவில் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டனர். திருமதி யோசகதரன் பேரட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்குப் பரிசுக்கள் வழங்கினார். பேராயர் அருட்திரு. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்களின் செபத்துடன் விழா இனிது முடிவுற்றது.

மாளிப்பாய் மாவட்ட நந்துதுப்
பணி மன்ற பிள்ளைகள் விழா

மாளிப்பாய் வட்டாரச் சபைகள் ஒன்றிணைந்து கட்டிட மாதம் 28ஆம் திகதி நவாவி தேவாலயத்தில் பிள்ளைகள் விழாவை நடத்தினர். இவ்விழாவிற்கு, உருவிவ, இறுதி, சத்தியபுரம், கரவேட்டி, சண்டிவிப்பாய், மாணிப்பாய், நவாவி, ஆண்டிகோட்டை ஆகிய சபைகளிலிருந்து ஏறக்குறைய 600 பிள்ளைகளும், அனேக சபையாரும் கலந்துகொண்டனர்.

இவ்விழாவில் பட்டல் பேரட்டி, பேச்சுப் பேரட்டி, தனிப்பாடல் பேரட்டி, நாடகப்பேரட்டி, வேத வசன மன்றப் பேரட்டி ஆகிய

பேரட்டிகள் நடைபெற்றன. பாடல் பேரட்டியில் உருவிச் சபை முதல் இடத்தையும், மாணிப்பாய் சபை இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்றது. நாடகப் பேரட்டியில் மாணிப்பாய் சபை முதல் இடத்தையும், அனவெட்டி சபை இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்றது.

நவாவிச் சபையின் 125ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவை மாவட்டம், இவ்விழா நவாவித் தலைநடைபெற்றதென்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. நவாவிச் சபைப் பேராதர் அருட்திரு. C. T. நெடுபேர்ட்ஸ் அவர்களும், நவாவிச் சபை செயலாட்சிக் குழுவின், ஒய்வுநாட்பாடசாலை ஆசிரியரும் இவ்விழாவின் ஒழுங்குகளைச் சிறப்பாகச் செய்து முடித்தனர்.

மாணிப்பாய் மாவட்ட சபைகள் மன்றத்தின் தலைவர் அருட்திரு. டி. ஆர். அம்பலவாணர் அவர்களின் செபத்துடனும் ஆசிரியரத்துடனும் விழா இனிது முடிவுற்றது.

நவாவி வை. எம். சி. எ.
சங்கத்தின் பாடல் புத்தகம்
வெளியிடப்பட்டது

கட்டிட மாதம் நவாவி வை. எம். சி. எ. சங்கத்தால், நவாவி திருச்சபையின் 125ஆம் ஆண்டு நிறைவைக் கணிக்கும் முகமாக பாடல் புத்தகம் ஒன்று வெளியிடப்பட்டது. இவ்வெளியீட்டு விழாவில் அருட்திரு. டி. ஆர். அம்பலவாணர் அவர்கள் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டு, சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றி, புதிதாகத் தொகுக்கப்பட்ட பாடல் புத்தகத்தை வெளியிட்டார்.

இவ்விழா வை. எம். சி. எ. சங்கத்தலைவர் திரு. I. தம்பிரசா அவர்களின் தலைமையில் நடத்தப்பட்டது. கொழும்புச்சபை உதவி ஊழியன் திரு. S. பஞ்சரத்தினம் இவ்விழாவில் கலந்து கொண்டார்.

நவாவி திருச்சபையின்
125ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா

இவ்விழா, இம்மாதம் 29ஆம் நாள் வியாழன் (29-8-85) காலை 8-30 மணிக்கு, அதியட்சகர் அருட்திரு. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது. நன்றி தேவதீபம் நற்சொல்லை வழிபாட்டுடன் தொடங்கி, இவ்வழிபாடு நவாவி தேவாலயத்தில் நடைபெற்றது.

அனுக்குண்டு அழிவின்
நாற்பதாவது ஆண்டு நினைவு!

ஹிரோஷிமாக்கில் முதலாவது அணுக்குண்டு பேரட்டப்பட்டு 49 ஆண்டுகள் ஆகட்டும் திகதி நிறைவுற்றது. இதனை முன்னிட்டு ஹாஷிமடாக்கில் அமெரிக்கா ஜனாதிபதியின் இருப்பிடமான வெண்மரணிகை, அமெரிக்க இராணுவத் தலைமையகமான "பெரோசன்" ஆய்வறையைச் சுற்றி 15 ஆயிரம் மக்கள் 15 கைலன் தூரத்திற்கு, மாபெரும் அணு ஆயுத எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டத்தை நடத்தினர். மீண்டுகொரு அணுக்குண்டு அழிவு வேண்டாம் எனக் குரல் எழுப்பினர்.

ஆகஸ்ட் 6ஆம் திகதி முதலாவது அணுக்குண்டு ஜப்பானில் ஹிரோஷிமா நகரில் விசப்பட்டது. இரண்டாவது குண்டு ஆகஸ்ட் 28ஆம் திகதி நாகாசாகியில் விசப்பட்டது.

Sri Lanka and the Vancouver Assembly

Sri Lanka exploded into ethnic violence in July 1983. A carefully drafted 'minute' of concern and calls for peaceful settlement were issued.

But the country's media reported that the Assembly had adopted a statement on the Sri Lankan situation which was full of misstatements and exaggerations. The government reacted harshly.

WCC member churches the NCC and the RC Church all dissociated themselves from the false report.

It took time and effort to convince the churches that this report which originated from sources outside the WCC was not from the Assembly itself, says Anathia Abeyasekara of the Church of Ceylon (Anglican).

Abeyasekara stresses that this development was not the WCC's fault. But she does see it as highlighting the vulnerability of churches in difficult political situations. The WCC should not blunt its prophetic voice. It should stand on the side of justice. But it has to be very sensitive.

When she did speak about Vancouver to both Tamil and Sinhalese congregations, she says "people were very interested in the concerns and issues from the Assembly. The Lima Liturgy was used when she and others spoke about Vancouver at a theological seminary. But BEM is not very much known in Sri Lanka because "it has not been translated into Tamil or Sinhalese".

[Culled from *One World* No. 102, Special Enlarged Issue.]

Pension Minutes to be Amended

The Pensions Minutes has, we learn, to be amended to enable dependents of public servants who die as a result of terrorist activities, or in a future riot or civil commotion, to be given the compensation now paid to victims of the July 1983 disturbances.

The minute hitherto allowed this compensation only to dependents of public servants who died in the July 1983 disturbances. The amendment provides for the present and the future too.

Under this scheme, the widow is entitled to the following benefits: a death gratuity equal to one year's salary on the scale last drawn by the husband; 45 months' salary in a lump sum; monthly pension at one-sixth of the last salary, and, in the case of children under 21, at one-eighth of that one-sixth, and the monthly W & OP pension.

The widows of servicemen will, in addition to all these benefits, also be paid the husband's salary monthly, including annual increments, up to his 55th birthday anniversary.

Widows of servicemen who were promoted posthumously receive the salary of the elevated rank.

Y's Men Club of Chavakachcheri

The following were elected Office-bearers for the year 1985/86:-

President: A. R. Rajoo
Vice-President: B. Mahinda
Secretary: S. Satkunasingham
Treasurer: Nihal Gunasingham

Jeyasingh David, B. P. L. Pramarajan, S. A. Ariyatheva, Ranees Deva, Amirtha Mahinda and Niranjana Gunasingham were elected to the Board.

Past President Bertram R. R. Sinniah has been already elected District Governor for the Northern District comprising the Jaffna, Chavakachcheri, Manipay and Kopay Clubs.

At Rest

Mr. M. M. Pararajasingam

We regret to record the death which occurred at the Government Hospital, Jaffna on Wednesday 7-8-85 of Mr. M. M. Pararajasingam (83), brother of the late Messrs Vararajasingam, (Journalist) the late Segarajasingam and of the late Mrs. T. C. Rajaratnam of "Raneestan" Inuvil and of late Mrs. Mandalanayagam of Navaly. He is also a cousin of Mrs. G. C. Canagasundaram of Barr Lane Tellippalai and of Mrs. S. J. V. Chelvanayakam of Colombo.

Mr. Pararajasingam was an English Trained Teacher of the old school and had seen many years of service at St. Anthony's College, Katugastota.

He retired in the late fifties and spent his retirement at Inuvil at the residence of his sister, Mrs. T. C. Rajaratnam. During this period he was closely associated with the *Christa Seva Ashram* at Maruthanamadam and with its social and religious activities.

The Funeral Service took place on Thursday (8-7-85) at 4.30 p.m. at Raneestan, Inuvil. The Rev. D. C. Ratnasingham, President of the Uduvil Church officiated at the Service. Sevaks Rev. Sam Alfred preached the Sermon and paid the tribute.

The remains were interred at the Tellippalai Church Burial grounds. Rev. T. S. Premarajah, performed the committal rites, assisted by Rev. D. C. Ratnasingham.

In brief

○ *The Annual Children's Rally* of the JDCSI was held at Pandaterruppu on 31-7-85. The results of Competitions will be published as soon as they are sent to us.

○ *The Jaffna College Annual Inter-House Athletic Meet* was held on July 19th, 1985 at 1-30 p.m. at Bicknell Grounds with Mr. S. R. Kanaganayagam (Superintending Engineer, Buildings Department, Jaffna) and Mrs. S. Kanaganayagam as the Chief Guests.

The Primary School Meet was held on July 16th at 1-30 p.m. with Mr. C. B. Bavinck (a former Primary School Supervisor as the Chief Guest.)

Evangelism Latin-American Style

BY
Dr. Robert Porter

(Continued from our last issue)

Miss Lernoux presents the work of the Church against a background of the most violent persecution of its servants in nearly every country in Central and South America. The cumulative effect would be devastating if she did not devote her concluding chapters to the positive work of the clergy among the poor, a work that has come under fire even from the Vatican and the right-wing influences in the Catholic Church as well as from the political right wing in Europe and America

One example of hope is the community lunch program in which Protestants cooperated with Chilean Catholics in providing a self run lunch program for the unemployed and starving of an entire slum district. Inspired by the Church, "countless poor Chileans came forward to share the little they had with their neighbours. Housewives pooled their small resources—a cup of rice, an ounce of oil, a couple of onions—and this was supplemented from the local church's food stores. Every morning several women gathered... to cook the children's lunch in huge caldrons in a tiny backyard. At noon all the furniture was carried out of the living room and replaced by tables and benches where several dozen children took turns eating... By 1977 nearly twenty-four thousand children were being fed." But because the Pinochet government didn't like this comment on its record, they tried to close down the kitchens with legalities and technicalities.

In Chihuahua, Mexico, because a priest moved into a slum and lived as the people lived a Committee for Social Rights was organized, which went to see the state governor to press for mail service, a sewage system and land for housing. But police came and beat up the people, demanding the removal of the priest. Eventually the authorities demanded the priest's removal, but five thousand slum dwellers demonstrated in his support. This demonstration grew into Sunday meetings for civic action, and as a result the slum got its mail service, a high school, sufficient land for the construction of four hundred houses, running water, and the start of a drainage system that would eventually benefit 100,000 people in Chihuahua's slums. Yet Father Aguilar lost his life in the process — assassinated by local police.

In El Salvador it has been the death squads who have assassinated the priests. One, the White Warriors Union, threatened to kill all remaining Jesuit priests, 47, after murdering one in his home, if they did not leave the country by July 21, 1977. Anonymous pamphlets circulated after the first priest's death, urged

readers to "Be a patriot! Kill a priest!"

Why all this violence against the clergy? Because all across Latin America concerned clergy have been adopting a method advocated by Brazil's pioneer in educational philosophy, Paulo Freire. His technique of "consciousness-raising" is closely related to participation in Christian grassroots communities. "The aim is to make people aware of themselves and their environment, to learn to think," to ask questions, "making Latin American reflective agents for change instead of 'objects to be rescued from a burning building,' as Freire phrases it". And "like the theologians of liberation, Freire has no time for left-wing guerrillas who would first seize power and then attempt to establish a dialogue with the masses, since that is but another form of paternalism." Lernoux continues in another passage: "The consciousness-raising techniques used in the development of Christian communities are far more subversive of the established order than the literature of any communist organization, because the former instill in the poor a sense of class solidarity, not at the urging of a university-educated guerrilla, but from within themselves." And contrary to the fears of the CIA and Latin American military regimes and dictatorships, "there was practically no support for violent revolution within the religious base, notwithstanding the... frequent claims that 'priests and nuns are inciting the people revolt'."

(to be continued)

The Ramon Magsaysay Award, 1985

Muolidhar Davidas Amte an Indian who devoted his life to lepers and other handicapped outcasts has won the prestigious Magsaysay Award for public Service for 1985.

Amte had spent nearly four decades in the forests of Central India to build three Rehabilitation Centres for the handicapped.

Though born into a wealthy high cast family in Maharashtra State, he had rebelled against social discrimination since childhood.

He even renounced his inheritance and with his wife and six lepers moved to a wasteland in Chandraput District and established *Anandwa Forest of Joy*.

Amte himself is physically handicapped from a degenerative spinal disease. He and his physician son managed a 180 hectare (450-acre) complex at *Anandawa* which houses an Agricultural College, a School for the Deaf and Blind, a Home for the aged and an Orphanage.

The Ramon Magsaysay Award is named after a former Philippine President who died in a plane crash in 1958. The award provides a gold medal and 20,000 dollars in cash.

EDITORIAL

Hard Facts

By the time this issue of *The Morning Star* reaches the hands of our readers, the position in the country with regard to the outcome of the Thimpu 'talks' (the second round) would be clearer than it is now.

As we go to print the country is abristle with a flurry of pre-conference talks, this time between the Special Envoy of the Indian Prime Minister, Mr. Romesh Bhandari (who arrived in the island on 8-8-85 on the invitation of President Jeyawardene) and the Sri Lankan groups getting ready to leave for the crucial second round of the Thimpu talks which commences on 12-8-85. Mr. Bhandari is also scheduled to meet other party leaders and groups, vittally concerned with the "Tamil problem".

Elsewhere in these columns we publish for purposes of record the statement of the Cabinet spokesman, Dr. Ananda Tissa de Alwis at the Weekly Meeting of the Ministers on Wednesday 7-8-85 on the position of the government as it enters the second phase of the Thimpu talks.

With neither group at the table, eager to compromise on its avowed policies, the Tamil groups insisting on their list of "cardinal principles" and the government groups studding the texts of their public utterances with the sickeningly familiar expressions, *Arms and Peace, national ethnic percentage, etc., etc.*, there is at the moment hardly any prospect of an end in sight.

There is certainly no political solution waiting for us on the wings. The issue has to be ultimately solved at a level much higher than merely a political 'summit' — "*Knowledge that is divorced from justice*", said Cicero, the Roman Orator and Statesman "*should be called cunning rather than wisdom*".

To a question put to him by a Sri Lankan in New Delhi, if he considered the Sri Lankan problem as "bigger" than the Pakistani problem, Mr. Romesh Bandari, the Indian Foreign Minister is reported to have said, somewhat fretfully:—

"The Pakistan problem is now not as important to us as your problem. We are more concerned with the Lankan problem. Of course, we can fold our arms and sit back allowing your people to fight and kill each other. But we have a conscience."

CDN 8-8-85.

Although the Indian Diplomat's brow is perhaps deeply furrowed as he seeks to sort out some of the new 'threads' that have become visible in the ethnic tangle in Sri Lanka, he and others associated with him are hopeful that their discussions with the Sri Lankan groups will 'smooth' progress at Thimpu, when the second round commences on 12-8-85.

Hopes have also been expressed by the government, that the second round of the Thimpu talks would bring the two sides "closer to an agreement than before".

But, in the words of E. W. Howe, a 19th century Journalist of Kansas (known for the down-to-earth qualities of his writings):— "*Every man knows better than he hopes*".

Events and Comments

Auxiliary Force

The Government has, according to an announcement made by Cabinet spokesman Dr. Ananda Tissa de Alwis on 7-8-85 made a decision in terms of the Emergency Regulations to raise a 10,000 man *National Auxiliary Force* to assist the security forces in the North and East. In this context, the following news item which we have culled from the CDN of 1-7-85 would be of more than ordinary interest and significance:—

President J. R. Jeyawardene has ordered that home guards use weapons only under police supervision and leadership, the ministry of defence said on Friday.

It said in a statement that President Jeyawardene has directed the IGP to ensure that no home guards or other civilians issued with shot guns were deployed at a check point, road block or any other security operation, unless accompanied by at least two police officers.

"Firm action will be taken if these instructions are violated in the future and if home guards are deployed on their own for any security purpose," the statement said.

The Politics of Separatism

"Separatism does not mean breaking away. It means demanding the recognition of the separate identity. The separatist demand can be overcome by power-sharing and making the minorities feel that they too are part of the nation."

We quote from an Address delivered by Prof. Morris Jones (former Head of the Institute of Commonwealth Studies) at the SLFI on 6-8-85 on the subject "*Realities and Dreams: Ebb and*

AI Report Wins Award

"...a forceful appeal for an end to injustice and pain and murder and fear" reads the citation granting a special award to the Amnesty international Report 1984.

The George Polk Awards' conferred annually in recognition of special achievement in journalism, were established by long Island University, USA, after Polk's death in 1948. Polk a CBS correspondent, was murdered during the Greek civil war while trying to reach the guerrilla leader Markos Vafiades for an interview.

In accepting the award James Barber, Chair of AIUSA, said: "...I think you on behalf of pri-

soners of conscience everywhere, who are told that no one knows where they are, no one cares, and on one can help them. You have helped to make that claim a lie."

He cited the case of Hector Orlando Gomez, a press officer in Guatemala City of a human rights group similar to the Mothers of the Plaza de Mayo: "This last Saturday, when many of us were enjoying the start of the spring. Hector Orlando Gomez left a meeting at noon. On Sunday morning his body was found. His tongue had been removed. Hector Gomez can speak no more. But we will never stop speaking for him."

— AI Cor.

Flow in the politics of Seperatism". The lecture was arranged by the International Centre for Ethnic Studies.

According to a news item Prof. Morris-Jones kept clear of the Sri Lankan situation but "handed at the start a driving mirror" which he said with a slight adjustment enables the driver to look at himself.

Another Guest-speaker who followed the same "driver-mirror" pattern in his address was Prof. Ralph Buultjens who on February 16th this year delivered the Baron Jeyatillake Memorial Lecture at the YMBA, Borella. Prof. Buultjens is Professor of Political Science at the New York University and is a Buddhist.

Speaking of resolving conflicts peacefully, Professor Buultjens said:—

"To have conflicts resolved peacefully through institutions is not enough. We have to under-write these structures with ideologies which bind people to their commitments."

It appears desirable in these days of heightened ethnic consciousness to embrace a certain communal nationalism. Culturally this does provide a definition of heritage and an appreciation of tradition."

The noxious fumes that have been exuded by a distorted version of what the Tamils as a race really stand for, has amounted in this country almost to a condonation of genocide. A separate identity as Prof. Morris-Jones has said is the "basic kinship of society."

The Tamils are not a backward race. Like the Punjabis, the Tamils too have led other communities in education, industry, business and agriculture. India has already solved the separatist demand by "accommodation".

Our political leadership is today being tested in the crucible at Thimpu. The 'non-participant individual' or group without roots, without a sense of identity and who cannot find socially worthy meanings in life is a national hazard. Grimly and irrevocably, they are the problems of our generation.

P. M.'s Wish for Wesley

At the tail end of his Prize Day address at Wesley College (founded 1874) as Chief Guest, the Prime Minister referring to another "institution" across the road which has seen almost as many years as Wesley—the Welikade Prison (established 1871) is reported to have said:—

"For more than a hundred years you have been staring at the Prison across the road but never succeeded in closing it down. I wonder which will succeed in closing which. However, I hope and pray that Wesley College will succeed."

What made the Prime Minister associate an educational institution with the Welikade prison is not difficult to discern. What happened in July 1983 at Welikade is a negation of all the values which our numerous educational institutions had sought to inculcate in this country, some for 50, some for 100 and some even for 150 years.

For, one measure of the essential humanity of a society is reflected in the way it treats those whom it has chosen to incarcerate

We agree with the sentiment implied in the Prime Minister's Prize Day Address that a major casualty in our senseless 'war' of fratricide in Sri Lanka has been education in this country. The immediate problem before the government today is not nation building through education but nation saving.

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. Q/J/29/News/85.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sanganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 9th August 1985 and published by Mr. Alvappillai Rajasingham, 330, Naval Road, Jaffna.